

Бѣ Госпоже ! помниши ли, що ти дѣлахъ, кат' сѧ отъ тѣбѧ
отдѣляхъ?

Да млчиши Ты и да сѧ нескорбиши за Іса'ка, дѣлахъ?

Не ти ли дѣлахъ: който сѧ на Господа надѣва,

Да сѧ пазити и на Волѣхъ тѣхъ Мѹ да не сѧ противѣхъ.

Видѣ ли сега ты как' Богъ милость с' насъ си наредилъ?

Насъ, и чадо то, и кѣшѣхъ тѣхъ ни сего развесели.

Но сѧ ий да оставимъ сыново то си пригзртанье,

Че да нѣмъ от' дѣла нѣхъце Богѹ принесемъ благодаренье.

Че сѣтра за живота на сына си праздникъ да направимъ,

Сега от' вечерѣ до зари Богѹ молебъ да си исправимъ.

Че пакъ утрѣ сѣхъ тѣмъанъ и свѣщѣи да сѧ кажимъ,

Съ благодарность мнѧ о сѣхъ Мѹ да прославимъ.

Ты сѣхъ чадо то си и сѣхъ сички тѣхъ домашны,

За Ісѧка славѣ и чести принесемъ прѣлѣны,

АВРАИМЪ, ПОСЛѣ ПРИВЫКА СЯРРЖ И ІСАКА
И КѢЩНЫ Тѣхъ СИ И НАЧНА ДА БЛАГОДАРИ
БОГА Тѣхъ .

Охъ ! Господи ! Схадателю на сичко Отче нашъ !

Нынѣ и вынаг' и до бѣка благодаримъ Боже нашъ.

Ты си Господь Вседержитель предъ Свѣта е Твой та слава,

Не враждѣваши, не сѧ прогнѣвавши, на твои тѣхъ чада.

Ангелы тѣхъ на Небе то сѧ человекы на Землѣхъ тѣхъ,

Тебе сѧ покланѣтѣ, Тебе хвалятѣ за благодѣланѣ та

На Тебе